

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 4102899379
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4102899379.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 47 251 336, proti povinnej: B. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX U., zastúpenej JUDr. Jurajom Tibenským, advokátom, so sídlom Štefánikova 15, 949 01 Nitra, o návrhu na schválenie rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľností, vedenej na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 0Er/921/2002, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 31. januára 2017, č. k. 26CoE/369/2016-898, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie povinnej o d m i e t a.
- II. Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 21. apríla 2016, č. k. 0Er/921/2002-799, schválil rozvrh výťažku z dražby nehnuteľností, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX., vedenom Správou katastra U., O. U., Obec U., katastrálne územie U. I, ako pozemok - parcelné číslo XXX/XX, druh pozemku zastavané plochy, o výmere 144 m², pozemok - parcelné číslo XXX/XX, druh pozemku zastavané plochy, o výmere 877 m² a pozemok - parcelné číslo XXX/XX, druh pozemku zastavané plochy, o výmere 51 m², vo vlastníctve D. F., nar. XX.X.XXXX a B. F., rod. R., nar. X.X.XXXX v podiele 1/1, ktorú vykonal súdny exekútor JUDr. Ľubomír Pekár so sídlom Exekútorského úradu v Šali dňa 14.07.2014, a to na základe zápisnice o rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľností vyhotovenej súdnym exekútorom dňa 14.07.2014, ktorou súdny exekútor rozvrhol dražbou získaný výťažok v sume 20.503,49 Eur podľa ust. § 157 Exekučného poriadku takto:

- ods. 1 a) súdne trovy a trovy exekúcie v celkovej výške 6.249,09 Eur - súdne trovy sa uspokojujú vo výške 5.181,07 Eur (156.084,91 Sk), súdny poplatok za vydanie poverenia (kolok) vo výške 16,60 Eur, a trovy súdneho exekútora sa uspokojujú vo výške 1.051,39 Eur s DPH z toho: odmena súdneho exekútora vo výške 0,00 Eur, náhrada hotových výdavkov (vrátane 20 % DPH) vo výške 1.051,39 EUR a to poštovné poplatky vo výške 190,54 Eur (158,78 Eur + 20 % DPH vo výške 31,76 Eur), nákup

kolokov vo výške 29,87 Eur (24,90 Eur + 20% DPH vo výške 4,97 Eur), vyúčtovanie za vyhotovenie znaleckých posudkov vo výške 830,98 Eur (692,48 Eur + 20 % DPH vo výške 138,50 Eur),

- ods. 1 b) pohľadávky z hypotekárnych úverov a komunálnych úverov slúžiace na krytie menovitej hodnoty hypotekárnych záložných listov a komunálnych obligácií vydaných bankou vrátane výnosov z nich - v tejto skupine si neprihlásil pohľadávku žiadny z veriteľov,

- ods. 1 c) pohľadávky zabezpečené záložným právom zákonným, zmluvným, sudcovským alebo exekučným, zabezpečovacím prevodom práva, postúpením pohľadávky, prípadne obmedzením prevodu nehnuteľností vcelku podľa času vzniku záložného práva, prípadne vzniku obmedzenia prevodu nehnuteľností - v tejto skupine je čiastočne uspokojená pohľadávka záložného veriteľa: pôvodne pod obchodným menom: HCH, s.r.o., so sídlom Kysucký Lieskovec 158, Kysucký Lieskovec, IČO: 31 633 200 t.č. pod novým obchodným menom: PPG Deco Slovakia, s.r.o., Kamenná 11, 010 01 Žilina, IČO: 31 633 200, vo výške 14.494,35 Eur, nakoľko predmetom dražby boli nehnuteľnosti, zaťažené záložným právom len tohto záložného veriteľa,

- ods. 1 d) pohľadávky oprávneného, dane, poplatky, clá a pohľadávky z uskutočnených štátnych záruk, pohľadávky poisťného na zdravotné poistenie, poisťného na nemocenské poistenie, poisťného na dôchodkové zabezpečenie a príspevku na poistenie v nezamestnanosti, úhrada za vecné bremená prevzaté vydražiteľom so započítaním na najvyššie podanie - v tejto skupine nie je uspokojená žiadna pohľadávka, vzhľadom k tomu, že výťažok z dražby nehnuteľnosti nepostačuje ani na úplné uspokojenie pohľadávky záložného veriteľa,

- ods. 1 e) nedoplatky výživného splatné ku dňu rozvrhu - v tejto skupine si neprihlásil pohľadávku žiadny z veriteľov,

- ods. 1 f) ostatné pohľadávky štátu - v tejto skupine si neprihlásil pohľadávku žiadny z veriteľov,

- ods. 1 g) ostatné pohľadávky - v tejto skupine si neprihlásil pohľadávku žiadny z veriteľov.

2. Poverený súdny exekútor doručil dňa 15.08.2014 súdu prvej inštancie návrh na schválenie výťažku dražby nehnuteľností špecifikovaných vo výrokovej časti tohto rozhodnutia s tým, že rozvrhové pojednávanie sa konalo dňa 15.10.2013 o 9:00 hod., v sídle exekútorského úradu, na ktoré boli riadne predvolané všetky oprávnené osoby a orgány v zmysle ustanovenia § 154 ods. 1 Exekučného poriadku. Súd prvej inštancie preskúmal Zápisnicu o rozvrhu výťažku dražby nehnuteľnosti zo dňa 14.07.2014 spolu so všetkými priloženými dokladmi a zistil, že rozvrhové konanie sa uskutočnilo v zmysle zákona. Rozdeľovaná podstata vo výške 20.503,49 Eur tvorila v zmysle ust. § 156 Exekučného poriadku najvyššie podanie vo výške 20.503,49 Eur. Po preskúmaní návrhu rozvrhu výťažku predloženého súdnym exekútorom, súd prvej inštancie skonštatoval, že tento je v súlade so zákonom s tým, že nároky oprávnených osôb boli uspokojené tak, ako to vyplýva zo zápisnice o rozvrhu výťažku zo dňa 14.07.2014, pričom žiadna z oprávnených osôb nevzniesla námietku proti rozvrhu výťažku. Nakoľko súdny exekútor preukázal hotové výdavky pripojenými doručenkami k poštovnému, pripojenými faktúrami za znalecké posudky a úhradami za kolky, súd prvej inštancie súdnemu exekútorovi priznal trovy exekúcie tak, ako si ich uplatnil a priznal mu aj nárok na DPH.

3. Na odvolanie povinnej Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 31. januára 2017, č. k. 26CoE/369/2016-898, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Uznesenie súdu prvej inštancie, ako aj postup, ktorý mu predchádzal, odvolací súd posúdil ako vecne správne. Na námietku povinnej, že súdny exekútor mal vykonať nový rozvrh výťažku, odvolací súd skonštatoval, že súdny exekútor na takýto postup nebol povinný, nakoľko predchádzajúce uznesenie bolo odvolacím súdom zrušené pre jeho nepreskúmateľnosť v časti týkajúcej sa trov exekúcie v zmysle ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016. Uvedenú vadu súd prvej inštancie odstránil tým, že hotové výdavky súdneho exekútora preskúmal podľa predloženej špecifikácie trov exekúcie a exekútorského spisu, pričom konštatoval, že súdny exekútor preukázal hotové výdavky pripojenými doručenkami k poštovnému, pripojenými faktúrami za znalecké posudky a úhradami za kolky.

4. Povinná v rámci svojho odvolania namietla aj priznanie dane z pridanej hodnoty na trovy súdneho exekútora. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na ust. § 196 a nasl. Exekučného poriadku a zdôraznil, že s účinnosťou od 01.01.2012 bola do ustanovenia § 196 Exekučného poriadku včlenená novela v zmysle ktorej, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a už aj náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty. Prechodné ustanovenia k tejto novele v prípade konaní, ktoré začali ešte za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy, absentujú. Nakoľko sa jedná o procesné ustanovenia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie

postupoval správne, keď vychádzal zo všeobecnej zásady, v zmysle ktorej nové procesné predpisy sa uplatnia aj na konania, ktoré boli začaté pred jej prijatím.

5. Okrem iného povinná namietala, že súdny exekútor vykonal v jeden deň a v jednom čase dva rozvrhy výťažku a vyhotovil z každého z nich samostatnú zápisnicu, čo považuje za obchádzanie ustanovenia § 46 ods. 5 Exekučného poriadku, pretože si tým exekútor na trovy exekúcie rozdelil viac ako 24 % z prijateľného plnenia. Ustanovenie § 46 ods. 5 Exekučného poriadku podľa odvolacieho súdu nie je možné aplikovať ani kombinovať pri rozvrhu výťažku na dražbe nehnuteľností. Pri rozvrhu výťažku na dražbe nehnuteľností sa pohľadávky uspokojujú v poradí a podľa zásad uvedených v ust. § 157 Exekučného poriadku. Ďalej odvolací súd zdôraznil, že súdny exekútor si náhradu trov exekúcie neuplatnil duplicitne, uplatnil si iba jednu odmenu a taktiež náhrady hotových výdavkov si účtoval iba jedenkrát.

6. K námietke povinnej, že súdny exekútor vymáha pohľadávku dvomi nezávislými exekučnými konaniami, odvolací súd uviedol, že uvedené už bolo súdom prejednané a bolo predmetom viacerých právoplatných rozhodnutí nachádzajúcich sa v súdnom spise, kde sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie. Ku skutočnosti, že v danom prípade prebiehajú dve exekučné konania, odvolací súd zdôraznil, že sa nejedná o totožné konania, napriek tomu, že ide o jedného oprávneného. V danom prípade sa jedná o situáciu, kedy na jednu pohľadávku existujú dva exekučné tituly, pričom túto skutočnosť podľa odvolacieho súdu nemohol odstraňovať exekučný súd.

7. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala povinná (ďalej aj ako „dovolateľka“) prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila tým, že sa jedná o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.), ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.).

8. Odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu povinná videla v tom, že zákonodarca zákonom č. 348/2011 Z. z. upravil priznávanie DPH súdnemu exekútorovi na odmenu a aj na hotové výdavky v konaniach začatých po 01.09.2005, ale nijako neupravil priznávanie DPH na konania začaté do 31.08.2005, a preto podľa nej odvolací súd aplikoval nesprávny výklad ust. § 196 Exekučného poriadku a jeho účinnosť rozšíril aj na konania začaté do 31.08.2005. Dovolateľka zdôraznila, že vzhľadom na medzeru v právnej úprave DPH, súdnemu exekútorovi nemožno nepriznať DPH na trovy exekúcie. Výklad odvolacieho súdu povinná označila ako značne rozširujúci právnu úpravu a nezlučiteľný s princípom právneho štátu. Z uvedeného dôvodu povinná skonštatovala, že odvolací súd vo svojom uznesení nesprávne právne posúdil otázku priznania DPH na trovy exekúcie exekútora pre toto exekučné konanie začaté do 31.08.2005 tým, že priznal exekútorovi k trovám exekúcie aj DPH. Takýto záver súdu je podľa nej v značnom rozpore s ustálenou judikatúrou, a to konkrétne s uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.03.2006, sp. zn.: 3MCdo/23/2005, uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.07.2011, sp. zn.: 3MCdo/17/2009, uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.06.2011, sp. zn.: 4Obo/40/2010, rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.04.2014, sp. zn.: 6Sžf/40/2013, uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.05.2012, sp. zn.: 7MCdo/7/2011 a uznesením Ústavného súdu SR zo dňa 04.02.2009, sp. zn. I. ÚS/37/09. V tejto súvislosti povinná upriamila pozornosť aj na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.09.2010, spis. zn.: 26CoE/94/2010-643 (ktorým rozhodoval krajský súd ako druhý v poradí o rozvrhu v tejto veci a ktorým bolo zrušené jeho schválenie), a to tak, že DPH na trovy exekúcie v tomto exekučnom konaní súdnemu exekútorovi nepatrí.

9. Ďalšia právna otázka dovolateľky sa týkala aplikácie ust. § 46 Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.04.2017 v rozvrhovom konaní. V rámci dovolania povinná uviedla, že v zmysle ust. § 46 ods. 5 Exekučného poriadku, ktoré platí aj na toto exekučné konanie, súdny exekútor a aj odvolací súd boli povinní ho pri rozvrhovom pojednávaní, resp. rozhodovaní, rešpektovať. Zákonné ust. § 46 ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.04.2017 podľa dovolateľky vôbec nie je v rozpore s ust. § 157 Exekučného poriadku, pretože ust. § 157 Exekučného poriadku upravuje len otázku, v akom poradí sa majú uspokojovať jednotlivé prihlásené nároky veriteľov, pričom toto ustanovenie vôbec neupravuje otázku ako sa majú trovy exekúcie určiť, resp. vypočítať. Úprava toho, aké trovy exekúcie si z každého plnenia môže exekútor ponechať a ako si odmenu vypočítať je uvedená vo vyhláske o odmeňovaní súdnych exekútorov a hlavne v Exekučnom poriadku v ust. § 46 ods. 5. Podľa prechodných ustanovení Exekučného poriadku, konkrétne ust. § 243b ods. 2 Exekučného poriadku sa ust. § 46 ods. 3 až 7 a ust.

§ 60 ods. 2 použijú aj na konania začaté pred 01.11.2013 a podľa ust. § 243h ods. 1 prvá veta: „ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 01.04.2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31.03.2017. Povinná v tejto súvislosti poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.10.2008, sp. zn.: 5MCdo/5/2008.

10. Z rozdeľovaných podstát (v jednom rozvrhu výťažku dražby vo výške 20.743,41 Eur = suma 20.503,49 Eur za najvyššie podanie a suma 224,57 Eur čistý úrokový výnos, vrátane rozdeľovanej podstaty z druhého rozvrhu vo výške 111.880,10 Eur v rámci toho istého konania) si súdny exekútor na trovy exekúcie rozdelil spolu sumu vo výške 33.751,99 EUR (1.051,39 Eur - náhrada hotových výdavkov a 32.700,60 Eur - odmena exekútora) a na pohľadávku oprávneného rozdelil sumu 84.337,58 Eur. Na trovy exekúcie si súdny exekútor rozdelil sumu rovnajúcu sa 28,58 % z prijatého plnenia na pohľadávku oprávneného (118.089,57 Eur). Je to viac ako povolených 24 % z prijatého plnenia na pohľadávku podľa ust. § 46 ods. 5 Exekučného poriadku (plnenie určené pre pohľadávku oprávneného tvorí základ na výpočet odmeny a nie celkom vymožená suma. Povinná poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2010, sp. zn.: 3MCdo/12/2009. Postup súdneho exekútora, ktorým z jedného vykonaného rozvrhového pojednávania vyhotovil dve rôzne zápisnice z rozvrhu, je podľa dovolateľky účelový a obchádza zákon, predovšetkým ust. § 46 ods. 5 Exekučného poriadku. Povinná považovala za potrebné zdôrazniť, že plnenie bolo získané v jednom a v tom istom exekučnom konaní pre jednu a tú istú pohľadávku oprávneného, v dôsledku čoho nie je daný žiadny rozumný ani zákonný dôvod na vykonanie dvoch rozvrhových pojednávanií.

11. Neprihľadnutie odvolacím súdom na to, že v zápisnici z rozvrhu výťažku súdny exekútor neuviedol ust. § 46 ods. 4 Exekučného poriadku, ktorý zakotvuje postup pri uspokojovaní vymáhanej pohľadávky, a to najprv na istinu, následne príslušenstvo, považuje povinná za rozpor so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Právny názor odvolacieho súdu, že rozvrhové pojednávanie podľa ust. § 157 Exekučného poriadku nie je možné kombinovať s ust. § 46 ods. 5 a ods. 4 Exekučného poriadku, posúdila dovolateľka ako nesprávny a svojvoľný. Žiadne ustanovenie Exekučného poriadku podľa nej neobsahuje také znenie, ktoré by vylučovalo použitie ust. § 46 ods. 4 a 5 Exekučného poriadku v rozvrhovom pojednávaní. V tejto súvislosti poukázala na právny názor vyslovený v náleze Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 28/96, a to, že dikciu právnej normy nemožno ignorovať.

12. Vzhľadom na uvedené dovolateľka dospela k záveru, že odvolací súd nesprávne právne posúdil, či možno v rozvrhovom pojednávaní aplikovať ust. § 46 Exekučného poriadku. Dovolací súd doposiaľ neriešil právnu otázku, či v rámci rozvrhového pojednávania podľa ust. § 157 Exekučného poriadku je potrebné rešpektovať ust. § 46 Exekučného poriadku, alebo nie. Podľa povinnej odvolací súd svojvoľne a bez akéhokoľvek právneho dôvodu a bez akéhokoľvek zdôvodnenia ignoroval nutnosť použitia kogentného ust. § 46 Exekučného poriadku, čím došlo k odňatiu práva povinnej na spravodlivý súdny proces garantovaného Ústavou Slovenskej republiky.

13. Ďalšia námietka povinnej v dovolaní sa týkala povinnosti súdneho exekútora vykonať nový rozvrh výťažku, ak odvolací súd zruší uznesenie o rozvrhu. Dovolateľka vyjadrila svoj nesúhlas s argumentáciou odvolacieho súdu v tom, že nakoľko došlo k zrušeniu uznesenia o schválení rozvrhu výlučne z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti, súdny exekútor nebol povinný vykonať nové rozvrhové pojednávanie. Svoj názor povinná oprela o to, že priamo v zrušovacom uznesení odvolacieho súdu bolo výslovne uvedené: „... sa rozvrhy výťažkov v časti trov exekúcie neuskutočnili v súlade so zákonom, musí napadnuté rozhodnutia súdu prvého stupňa zrušiť, nakoľko takýmto postupom súdu bola účastníkom konania odňatá možnosť riadne konať pred súdom.“ Povinná je toho názoru, že pokiaľ odvolací súd povie, že rozvrh výťažku sa neuskutočnil v súlade so zákonom, nemá okresný súd inú možnosť len rozvrh neschváliť a exekútor je potom povinný vykonať nové rozvrhové konanie.

14. Okrem iného dovolateľka namietala odôvodnenie napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, nakoľko sa odvolací súd nevysporiadal s jej námietkou, týkajúcou sa nepreskúmania rozvrhu súdom prvej inštancie, ktoré bolo podstatné pre samotné rozhodnutie o výške a uspokojení vymáhaného nároku. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 11. februára 2016, sp. zn. II. ÚS 142/2016-14, ktorým síce bola jej ústavná sťažnosť odmietnutá, ale Ústavný súd SR v ňom skonštatoval, že povinná má právo na to, aby v exekučnom konaní vedenom proti nej sa v zmysle jej námietok preskúmal rozsah uspokojenia oprávnenej z výťažku dražby. Na základe uvedeného povinná trvá na tom, že odvolací súd mal preskúmať uspokojenie oprávneného v konaní Er/1621/01 (v rámci ktorého sa vymáhal dlh od hlavného dlžníka) a zohľadniť toto uspokojenie oprávneného aj v tomto

konaní. Vzhľadom na to, že odvolací súd schválil rozvrh výťažku, nerešpektoval tak právny názor Ústavného súdu SR.

15. Dovolateľka zdôraznila, že sa jedná o dve exekučné konania vedené u toho istého súdneho exekútora, ktoré sa vzťahujú na jednu a tú istú pohľadávku. Z uvedeného dôvodu má povinná za to, že súdny exekútor bol povinný pri rozvrhu výťažku v jednom exekučnom konaní zohľadňovať aj výsledok rozvrhu v druhom exekučnom konaní. Povinná nepopiera konštatovanie odvolacieho súdu o možnosti priebehu viacerých exekučných konaní na tú istú pohľadávku, ale namieta práve výšku nároku oprávneného v spojitosti s vykonávaným exekučným konaním Er/1621/01. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu preto podľa dovolateľky neobsahuje vysvetlenie dôvodov, prečo sa touto podstatnou námietkou odvolací súd nezaoberal.

16. Ďalšiu právnu otázku dovolateľka formulovala tak, že či sa v prípade rozdeľovania dvoch podstát získaných predajom nehnuteľností v tom istom konaní musia trovy exekútora pomerne rozpočítať medzi obe podstaty. K tomu ďalej uviedla, že súdny exekútor nemohol v súlade so zákonom vyhotoviť dva rozdielne rozvrhy výťažkov v rovnakom čase. Povinná trvá na tom, že súdny exekútor mal vykonať rozvrh obidvoch výťažkov v jednom rozvrhovom pojednávaní s tým, že by pri uspokojovaní mal zohľadňovať skutočnosť, či si veriteľ prihlásil pohľadávku ku dňu konania konkrétnej verejnej dražby nehnuteľností a aké má pri tej ktorej nehnuteľnosti postavenie podľa jednotlivých skupín uvedených v ust. § 157 Exekučného poriadku. V obidvoch rozvrhových konaniach si mal súdny exekútor pomerne uplatniť odmenu, aby nedošlo k bezdôvodnému zvýhodneniu jednej podstaty pred druhou.

17. V závere dovolateľka skonštatovala, že odvolací súd v napadnutom rozhodnutí neposkytol odpoveď na vyššie uvedené otázky, ktoré podľa povinnej sú zásadnými pre vydanie rozhodnutia, čo má za následok jeho nepreskúmateľnosť, čím došlo k porušeniu práva povinnej na spravodlivý súdny proces a právo na súdnu ochranu. Na základe uvedeného povinná žiadala napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

18. Oprávnený sa k podanému dovolaniu povinnej nevyjadril.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas povinná v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie povinnej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

20. Dovolací súd uvádza, že novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z., nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, nie je prípustné. Dovolací súd dodáva, že zákon č. 2/2017 Z. z. síce k úpravám účinným od 1. apríla 2017, v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 veta prvá stanovil, že ak v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017, sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, no vo vzťahu ku konaniam o opravných prostriedkoch, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčil žiadne pravidlo.

21. V preskúmvanej veci bolo dovolacie konanie začaté podaním dovolania, a to dňa 27. júna 2017, doručeným na súd prvej inštancie dňa 28. júna 2017, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Prípustnosť dovolania povinnej, preto nie je daná. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

22. Keďže dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 31. januára 2017, posudzoval dovolací súd prípustnosť dovolania (vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu a na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímne očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov), podľa právnej úpravy platnej v tomto čase, teda podľa ustanovení Exekučného poriadku v znení do 31. marca 2017 a podľa príslušných ustanovení C. s. p. Aj podľa tejto právnej úpravy, však prípustnosť dovolania bola vylúčená.

23. Dovolateľka v dovolaní uviedla dovolacie dôvody podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p., t. j.

nesprávne právne posúdenie vecí odvolacím súdom. Avšak dovolací súd z obsahu dovolania zistil, že okrem uvedených dovolacích dôvodov namietla aj porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p. Týmto uplatnenými dovolacími dôvodmi bol dovolací súd v zmysle ust. § 441 C. s. p. viazaný.

24. V posudzovanom prípade dovolateľka vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

25. Dovolanie je síce prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.) a právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), ale v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia je v takomto prípade prípustnosť dovolania vylúčená, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p.

26. Pokiaľ ide o samotnú otázku prípustnosti dovolania, dovolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu (k tomu viď napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 420 a § 421 ods. 1 C. s. p. (obdobne viď aj I. ÚS 438/2017).

27. V rozhodovanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o schválení rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľností. Predmetné rozhodnutie predstavuje pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania okrem iného aj rozhodnutie o trovách exekúcie. Trovy exekúcie Najvyšší súd SR v rámci svojej rozhodovacej činnosti posúdil ako trovy konania (k tomu viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/170/2009, 6Cdo/80/2010, 6Cdo/4/2011, 5Cdo/170/2011 a 3Cdo/114/2014).

28. V tejto súvislosti poukazuje dovolací súd na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. júna 2017, sp. zn. 3CdoGp/2/2016, ktoré bolo vydané v exekučnej veci a posudzovala sa tu otázka (ne)prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu o trovách konania. Právny názor o neprípustnosti dovolania podaného proti rozhodnutiu o trovách konania podľa Civilného sporového konania vyplýva aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (viď napr. I. ÚS 204/2017, I. ÚS 334/2017, I. ÚS 456/2017, I. ÚS 573/2017, II. ÚS 420/2017).

29. V dovolaní dovolateľka namietla nesprávne právne posúdenie podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. a právnu otázku naformulovala tak, či môže súd v exekučných konaniach začatých do 31.08.2005 priznať k trovám exekúcie aj DPH. Dovolací súd uvádza, že sa jedná otázku týkajúcu sa trov exekúcie. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd v časti dovolacieho dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. nepovažuje dovolanie povinnej za prípustné, a to podľa ust. § 421 ods. 2 C. s. p., v zmysle ktorého nie je dovolanie prípustné proti uzneseniam uvedeným v ustanovení § 357 písm. a/ až n/ C. s. p., vrátane uznesenia o nároku na náhradu trov konania (§ 357 písm. m/ C. s. p.), a preto sa s dovolaním povinnej v tejto časti nezaoberal.

30. V rámci dovolacieho dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. povinná namietala nasledovné právne otázky, ktoré podľa nej ešte neboli v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu riešené:

a. otázka aplikácie ust. § 46 Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.04.2017 v rozvrhovom konaní,

b. otázka vykonania nového rozvrhového pojednávania, ak odvolací súd zruší uznesenie o schválení rozvrhu z dôvodu nevykonania rozvrhu výťažku v súlade so zákonom,

c. otázka posúdenia preskúmania rozhodnutia vydaného v inom konaní, medzi inými účastníkmi ako toto konanie a rešpektovanie právneho názoru ústavného súdu,

d. otázka aplikácie ust. § 162 Exekučného poriadku (popretie výšky prihlásenej pohľadávky), pri vykonávaní dvoch rôznych exekučných konaní na tú istú pohľadávku u toho istého exekútora,

e. otázka, či v prípade rozdeľovania dvoch podstát získaných predajom nehnuteľností v tom istom konaní sa musia trovy exekútora pomerne rozpočítať medzi obe podstaty.

31. Dovolací súd z argumentácie povinnej k prvej právnej otázke podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. ohľadom aplikácie ust. § 46 Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.04.2017 v rozvrhovom konaní (podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.) zistil, že dovolateľka v podstate namieta výšku trov exekúcie, ktoré si súdny exekútor vyčíslil v rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti (ust. § 157 ods. 1 Exekučného poriadku). Podľa povinnej si súdny exekútor na trovy exekúcie rozdelil viac ako 24 % ako ustanovuje § 46 ods. 4, 5 Exekučného poriadku. Z dôvodu, že podstatu tejto právnej otázky tvorí výška trov exekúcie, dovolací súd vzhľadom na ust. § 421 ods. 2 C. s. p. v spojení s ust. § 357 písm. m/ C. s. p. nepovažoval dovolanie povinnej v tejto časti za prípustné, a preto sa ním nezaoberal. K rovnakému záveru o čiastočnej neprípustnosti dovolania dospel dovolací súd aj v prípade znenia piatej otázky podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., v ktorom sa povinná priamo pýta na možnosť pomerného rozpočítania trov exekútora medzi dve podstaty získané predajom nehnuteľností.

32. V súvislosti s právnou otázkou dovolateľky druhou v poradí podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. týkajúcou sa vykonania nového rozvrhového pojednávania, ak odvolací súd zruší uznesenie o schválení rozvrhu z dôvodu nevykonania rozvrhu výťažku v súlade so zákonom, dovolací súd upriamil pozornosť na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.02.2016, č. k. 26CoE/386/2015-770, ktorým bolo uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 02.09.2014, č. k. Er/921/2002-715, zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie. Jediný dôvod pre zrušenie uznesenia okresného súdu krajský súd videl v tom, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil výšku priznaných hotových výdavkov, a to konkrétne, z akých položiek pozostávala suma vo výške 1.051,39 Eur. Súd prvej inštancie uviedol, že uvedená suma pozostáva z poštových poplatkov vo výške 190,54 Eur a nákupu kolkov vo výške 29,87 Eur, čo spolu predstavovalo sumu 220,41 Eur. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie nebolo zrejmé, z akých položiek pozostávala suma prevyšujúca sumu 220,41 Eur, tzn. 830,98 Eur. Dovolací súd má za preukázané, že súdny exekútor v zápisnici o rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti zo dňa 14.07.2014 (č. l. 701 spisu) jasne uviedol, že v ust. § 157 ods.1 písm. a/ Exekučného poriadku trovy súdneho exekútora boli v celkovej výške 1.051,39 Eur a pozostávali z poštových poplatkov vo výške 190,54 Eur, nákupu kolkov vo výške 29,87 Eur a vyúčtovania za vyhotovenie znaleckých posudkov vo výške 830,98 Eur. Z uvedeného potom jednoznačne vyplýva, že súdny exekútor riadne vyčíslil hotové výdavky, len súd prvej inštancie (pravdepodobne nedopatrením) opomenul vyúčtovanie za vyhotovenie znaleckých posudkov vo výške 830,98 Eur ako jednu z položiek trov súdneho exekútora zahrnúť do odôvodnenia svojho rozhodnutia. Na základe uvedených skutočností dovolací súd konštatuje, že za týchto okolností povinnosť vykonať nový rozvrh výťažku z dražby súdnemu exekútorovi nevznikla.

33. Na doplnenie dovolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 12.10.2010, sp. zn. 5Cdo/191/2009, z ktorého vyplýva, že uskutočneniu nového rozvrhového pojednávania v zmysle ust. § 154 Exekučného poriadku nebráni prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ak rozvrh výťažku vykonaný na rozvrhovom pojednávaní nebol súdom schválený, resp. tento bol zamietnutý. Keďže v danom prípade bol rozvrh výťažku vykonaný na rozvrhovom pojednávaní schválený súdom prvej inštancie, dovolací súd dospel k názoru, že súdny exekútor nemohol uskutočniť nové rozvrhové pojednávanie, pokiaľ nebol existujúci rozvrh výťažku vykonaný na rozvrhovom pojednávaní súdom právoplatne zamietnutý. Inými slovami, kým nie je rozvrh výťažku vykonaný na rozvrhovom pojednávaní súdom zamietnutý, súdny exekútor nemôže vykonať nový rozvrh výťažku.

34. S treťou námietkou povinnej podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. týkajúcou sa preskúmania rozhodnutia vydaného v inom konaní, medzi inými účastníkmi ako toto konanie a rešpektovanie právneho názoru ústavného súdu, je úzko spätá aj štvrtá námietka povinnej, ktorá sa týka otázky aplikácie ust. § 162 Exekučného poriadku (popretie výšky prihlásenej pohľadávky), pri vykonávaní dvoch rôznych exekučných konaní na tú istú pohľadávku u toho istého exekútora. Dovolací súd konštatuje, že povinná podľa obsahu dovolania nenamieta nesprávne právne posúdenie podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., ale predovšetkým nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, a teda nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorým povinnej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p.). Na základe uvedeného dovolací súd po dôkladnom preštudovaní spisu zistil, že odvolací súd sa s touto odvolacou námietkou povinnej zásadného významu vysporiadal, a to konkrétne v bode 21 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktorého znenie je: „Pokiaľ

ide o námietku povinnej, že súdny exekútor vymáha pohľadávku dvomi nezávislými exekučnými konaniami, krajský súd zdôraznil, že táto skutočnosť bola už súdom prejednaná a je predmetom viacerých právoplatných rozhodnutí nachádzajúcich sa v súdnom spise, kde sa odvolací súd stotožnil so závermi okresného súdu. Opätovne krajský súd uviedol, že sa nejedná o totožné konania, aj keď ide o jedného oprávneného. Skutočnosť, že na jednu pohľadávku existujú dva exekučné tituly nemohol odstraňovať exekučný súd.", ktorým sa vysporiadal s argumentáciou povinnej. Z uvedeného dôvodu nie je táto námietka povinnej o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu dôvodná. Na doplnenie dovolací súd poukazuje aj na uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 09.03.2004, č. k. Er/921/02-469, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2005, kde sa s uvedenou námietkou, týkajúcou sa neprípustnosti exekúcie práve z dôvodu prebiehajúceho iného exekučného konania na rovnakú pohľadávku, okresný súd zaoberal a dospel k záveru, že sa nejedná o prekážku litispendencie, pretože nejde o totožné konania napriek tomu, že ide o jedného oprávneného.

35. Pojem „právo na spravodlivý proces“ v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. nahradil doterajší pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“ v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. sú zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnemu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“).

36. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

37. Právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (sp. zn. II. ÚS 383/06).

38. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

39. Funkciou odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdu, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvoľou súdnej moci. Odôvodnenie rozhodnutia by malo stranám sporu umožniť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní.

40. Podľa § 234 ods. 2 C. s. p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku. V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a

ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 220 ods. 2 C. s. p.).

41. Na základe vyššie uvedených skutočností dovolací súd konštatuje, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spĺňa kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 C. s. p. v spojení s ust. § 234 ods. 2 C. s. p., tak z formálneho, ako aj obsahového hľadiska, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné, neodôvodnené, či zjavne arbitrárne (svojoľné). Odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia, jednotlivé časti odôvodnenia a ich obsahová (materiálna) náplň zakladá v súhrne jeho zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Odvolací súd dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré rozhodnutie súdu prvej inštancie o schválení rozvrhu výťažku z dražby, potvrdil. Dovolací súd je toho názoru, že odvolací súd sa vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami povinnej. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv povinnej.

42. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie povinnej nie je procesne prípustné podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., ani podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. s prihliadnutím na ust. § 421 ods. 2 C. s. p. v spojení s ust. § 357 písm. m/ C. s. p., a preto jej dovolanie odmietol podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p.

43. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.